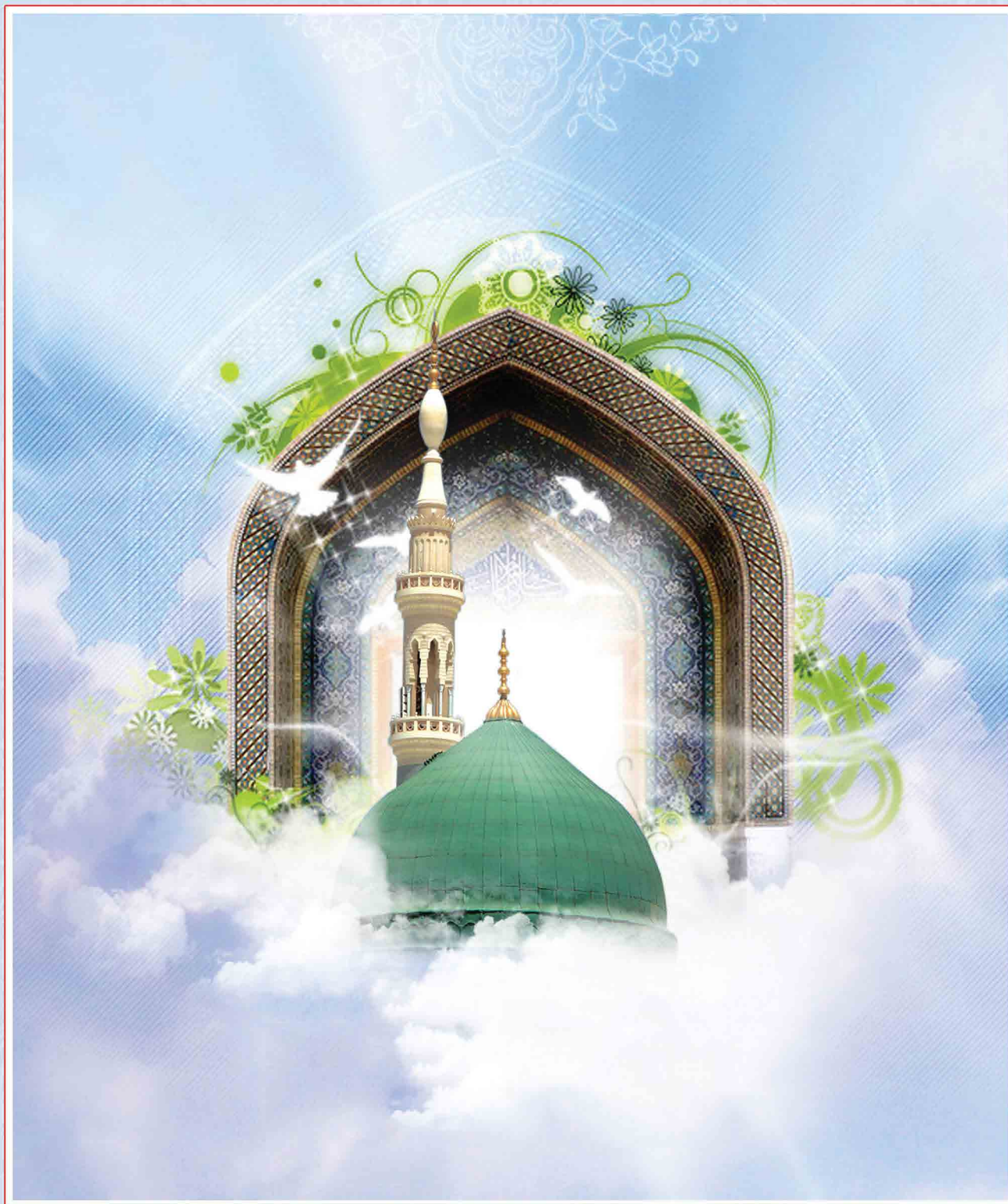

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 140

Ақойид

**Шинохти халифаи Худованд дар замин
Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои
зухури ӯ**

Нависандаи пурсиш:

Ҳодӣ

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зухури ӯ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Холӣ

Тарихи пурсиш: 21/05/2016

Лутфан дар мавриди 313 нафар аз ёрони имом Маҳдӣ ки байни шиъаён машҳур аст тавзеҳ диҳед. Дар ривояте аз имом Боқир расидааст: <<Имом Маҳдӣ бо 313 мард ки роҳибони шаб ва шерони рӯз ҳастанд қиём мекунад>> (Ал-Фитан, ибни Ҳаммоҷ, ҷилди 1).

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 18

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 24/05/2016

Ривоёти расида дар бораи вучуди 313 ёвар барои Маҳдӣ дар манобеъи шиъа ва аҳли суннат дар маҷмӯъ мутавотир аст, вале мурод аз онон ёварони нахустини ӯ ҳастанд ки пеш аз зухураш ба ӯ мепаїванданд, на ҳамаи ёварони ӯ; Зеро аз як сӯ рӯшан аст ки вучуди 313 ёвар барои ӯ ба танҳойи кофӣ нест ва аз сӯи дигар ривоёти фаровоне дар даст аст ки бар вучуди ёварони бештаре барои ӯ далолат дорад ва таъкид мекунад ки ин 313 ёвар танҳо сардорони сипоҳи ӯ ҳастанд. Бо ин васф, метавон гуфт ки Маҳдӣ зухур намекунад магар пас аз онки 313 сардор ва шуморӣ кофии сарбоз бо ӯ байъат кунанд ва ба ҳамин далил, Мансури Ҳошимии Хуросонӣ –ин заминасози ростини зухури Маҳдӣ– машғули гирдоварӣ ва тарбияти ин сардорон ва сарбозон ва гирифтани байъат аз онон барои он ҳазрат аст ва таъан умед меравад ки рӯзи расидани ӯ ба ин ҳадаф, рӯзи зухури Маҳдӣ бошад ва хушо ба ҳоли касоне ки ўро дар ин роҳ ҳамроҳӣ мекунанд.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 08/11/2019

Нависандаи таълиқ: Мӯҳсини Чаъфарзода

Агар мумкин аст каме дар мавриди тафовутҳои муҳим ва асосӣ байни 313 ёрони имом Маҳдӣ алайҳи салом ва 10 ҳазор сарбози он ҳазрат, сӯҳбат кунед.

Посуҳ ба таълиқи: 1

Тарихи посуҳ ба таълиқ: 13/11/2019

313 тан аз ёрони имом Маҳдӣ алайҳи салом ду вежагии муҳим ва асосӣ доранд; Яке инки пеш аз дигарон ба ӯ мулҳақ мешаванд ва

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зухури ӯ

дигарӣ инки фармондеҳҳои сипоҳи ӯ ҳастанд ва чизе ки ононро ба ин ду фазилат мерасонад, илм ва тақвои бештари онон дар канори неруи ҷисмонӣ ва омодагии размии кофӣ аст. Бинобарин, агар касе меҳодад аз зумраи онон бошад, бояд аз ҳамакнун ба худ заҳмат бидиҳад ва бедории шаб ва саёҳати рӯзро бипазирад ва бо ҷиддият ва талоши фаровон, ҷаҳор хислатро касб кунад:

1 . Илм ба маънои шинохти саҳиҳ ва дарки амиқ аз ақоид, аҳком ва ахлоқи Исломи

2 . Тақво ба маънои тақайюд ва илтизоми шадид ба аҳком ва ахлоқи Исломи дар пинҳони ва ошкор

3. Неруи ҷисмонӣ ба маънои бархурдорӣ аз буния ва истиқомати кофӣ барои кори бадани сангин ва мудовим ва зиндагӣ дар шароити саҳт

4. Омодагии размӣ ба маънои ошноии кофӣ бо силоҳ ва ҷанг

Аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бе ҳеҷ музд ва иддаёе дар талош аст ки ин ҷаҳор хислатро дар ёрони худ эҷод ва тақвият кунад то замина барои зухури имом Маҳдӣ алайҳи салом фароҳам шавад; Чунонки хитоб ба онон фармудааст: <<Эй гурӯҳи ёрони ман! Ба суҳанам гӯш фаро диҳед то маърифат ёбед ва дар он биандешед то ҳикмат андузед; Ҷароки шуморо бо он парвариш медиҳам ҳамоно тавр ки боғбон дарахти меваро; То аз шумо гурӯҳе бисозам кифоят кунанда барои онки халифаи Худоро дар замин кифоят кунанд.>> (Номаи 6) Ва фармудааст: <<Касе аз шумо ёри Маҳдӣ шумурда намешавад то он гоҳ ки олимтарин ва ӯмилтарини марди диёри худ бошад.>> (Номаи 13) Ва фармудааст: <<Ёрони Маҳдӣ касоне нестанд ки маъсияти Худованд мекунад; Ёрони ӯ касоне ҳастанд ки аз гуноҳони кӯчак ва бузург мепарҳезанд; Шабҳоро ба намоз бар меҳезанд ва рӯзҳоро ба таҳсили илм ва таълими он ба дигарон мепардозанд. Ба ваъдаҳои Худованд имон доранд ва аз рӯзи ҷазо меҳаросанд; Рӯзе ки дар пешгоҳи Парвардигор меистанд ва кирдори хешро ҳозир мебинанд. Ёрони Маҳдӣ ба ахлоқи анбиёи Худо мутахаллиқ ва

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ

ба одоби авлиёи ӯ муъаддабанд. Ҳақро чун барояшон ошкор шуд мепазиранд ва ботилро чун барояшон расво гашт во мегуздоранд. На мутаъассиб ва лачучанд ва на бадзабон ва ёвагӯ. Бар Худованд дурӯғ намебанданд ва аз касоне ки бар ӯ дурӯғ мебанданд канора мегиранд. Намозро дар вақти фазилаташ барпо медоранд ва аз моли худ ба ниёзмандон мебахшоянд. Хашми худро фуру меҳуранд ва аз чафои мардум дар мегуздоранд. Падар ва модари хешро гирифта мебароянд ва ба бад хулқӣ он ду сабр менамоянд. Ба дӯстони худ бо баҳонаи дӯстӣ бе эҳтиромӣ намекунанд ва ба душманони худ бо баҳонаи душманӣ ситам намебароянд. Бо ҷоҳилон мудоро менамоянд ва бо сафихон даҳон ба даҳон намегуздоранд. На пургӯй ва пурҳандаанд ва на пурҳоб ва пурхур. Маҳори шаҳватро дар даст доранд ва ҷониби ифратро фуру намегуздоранд. На чашмчарон ва беҳаёянд ва на худнамоӣ ва ҳарзагӯй. Бо фосикон дӯстӣ намекунанд ва бо золимон мучолиса намебароянд. Ба қорҳои судманд мепардозанд ва вақти худро ҳадар намедиханд. Бо китоби Худованд маънӯсанд ва бо ҳалол ва ҳаром ошноянд. Таъолими олимро мункир намешаванд ва аз душманӣ бо ӯ мепарҳезанд, балки даъваташро иҷобат мекунанд ва ба ёриаш мешитобанд; Ҳангоме ки онро ба сӯй Маҳдӣ даъват мекунад то барои ёрии ӯ гирди ҳам оварад.>> (Номаи 2) Бо ин авсоф, метавон нахзати он ҳазратро мадраса ва бошгоҳе барои ёрони имом Маҳдӣ алайҳи салом донист ки омӯзишҳо ва тамринҳои лозимро дар он дарёфт мекунанд. Ин фурсатӣ олӣ ва имконӣ беназир барои ҳамаи касоне аст ки мехоҳанд аз ёрони имом Маҳдӣ алайҳи салом бошанд ва ҷуз ашхоси нодон ва белаёқат онро аз даст намедиханд.

Дафтари хифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо нахзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизахӯлоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Занҷи мавҷиб
боло

Саҳифаи фејсбук
пайгоҳ

Саҳифаи телеграм
пайгоҳ